

μηδένσε δεινὰ καὶ παρόξυνε πλέον·

καὶν ξυμφέροντ' ἐν φάρμακῳ ὅντα τυγχάνῃς

1020 λιφθῆ γεμὴν πάμποδα καὶ συχνῶς ἔτι,

ῆνεγκε πῆμα, καὶ ὄνησιν ὁδὸν ὅπως·

ἄμετρος ἐστι καὶ γὰρ οὐ τῶνδε δράσις

ἐβλαψε ῥᾶται χρῆσιν ἀν τὴν ἀρτίαν

κινήσεων, οὐ τῶνδε ἀπέσβεσε θένος,

ώς πολλαπλασίαν τε δρασική τὸ γαν.

εἰς ὃν πρόδηλον ως ἐπισφαλές πέλει,

ἐκ τῶν δὲ ὃν κρίνειν τι καὶ ἐκ τῆς τέλεις·

ἐκ εὐδετεῖ γὰρ τῶν δὲ ὃν πόδας εἰς τέλος

φρεδὸν ὅντες ἄμετροι, καὶ προσωκειωμέναι

1030 ὡς εὐμαρῶς πᾶν τέμποδῶν ἀνατρέπειν.

ΜΘ. Προσθείς δὲ τοῖς δε καὶ ιωμάτων τρία,

συφέσατ' ὅντα παντίπα πάγκοινά τε,

δείξω ματαιότητα συχνῶν φαρμάκων,

ἥν τὸ εἰσφέρεις ταῦτα κάμνουσι βλάβην.

εἰς πᾶν τό πλεῖστον ἐξιν ἀντίξεν φύσει (λ),

ἐπιβλαβεῖς δὲ πᾶν ὁ τῷδε ἐναντίον.

ὁ συντόμως δὲ κωλίγοις πράττειν ἔνι,

ποδοῖς τόδε δρᾶν φρεδὸν ἀντικρὺς πέλει·

οὐδὲν ἐφ' ήμιν, ὁδὸν ἀνυπόντες ὁδὸν ὅπως,

1040 τῇδε ποδοῖς, ὁδὲ συχνοῖς δρᾶν ἔνι (μ).

εἰς ταῦτα ἀληθῆ, φημὶ, πασίδηλά τε,

καὶ

(λ) ἀφορ. β. μα. (μ) περὶ τοχην. Ηγ. νέσουν Α. 5.